

## Dinastia călugărilor (III)



Construirea într-un timp extrem de scurt a cinci mănăstiri ortodoxe în interiorul unor comunități cristalizate și conduse spiritual de preoți mireni în/din zona de nord a județului nostru a creat mister și suspiciuni. Ele sunt întreținute și de existența în conducerea și administrarea șantierelor bisericesti a unui preot controversat – Ioan Comănești, necunoscut în județul nostru, particularizat și însemnat cu poreclele „Exorcistul de la Poșaga” (Alba) și „Vrăjitorul din Racovița”. Misterul se adâncește și de sponsorizările (10 milioane de euro) pe care le face – în Țara Lotrului și Loviștei – Frank Timiș, milionarul româno-australian care trăiește la Londra și omul al cărui nume a fost menționat în ultimii ani în cele mai controversate circumstanțe. În numărul trecut, v-am prezentat informațiile – puțin semnificative – primite despre misteriosul preot Ioan Comănești și, în acest număr, înainte de a puncta existența în bunăstare, prin încălcări regulate a celor trei voturi monahale de chiar călugării care și-au statuat dinastia lor, acordăm atenție sponsorului Timiș care, surprinde prin dăruirea la care se dedă, accentuând misterul apariției salbei de lăcașuri de cult slujite de călugări mai mult sau mai puțin credincioși sau devotați credinței în Dumnezeu.

Viața secretă a lui Vasile Frank Timiș

Considerat părintele afacerii Roșia Montană – depozitul de aur al Europei, Vasile Timiș este omul al cărui nume a fost menționat în ultimii ani în cele mai controversate circumstanțe, ca de exemplu: Afacerea Matser-Tender, privatizarea PETROM, afacerea RAF0-VGB, afacerea Regal Petroleum și altele. Acestea sunt doar câteva din scandalurile în care a fost implicat Timiș, milionarul româno-australian care trăiește la Londra. Trecutul, începuturile lui Frank Timiș, sunt învăluite în mister. La fel de încețoșată este și prima sa afacere de anvergură – afacerea aurului de la Roșia Montană. Sunt de neînchipuit cinstea, onorabilitatea și demnitatea în afacerile unui român ajuns șofer de camion în Australia, președintele unor companii listate pe bursa din Londra, părintele Afacerii Roșia Montană și, prin firmele în care este implicat, concesionarul a 4% din suprafața României.

### Marihuana și heroina

Potrivit unor rapoarte și unor dosare aflate în arhiva curților de justiție australiene, Vasile Frank Timiș a avut de trei ori de-a face cu drogurile pe continentul australian. Astfel, la trei ani după ce a ajuns pe continentul australian ca refugiat, Timiș a fost amendat cu 1.000 de dolari australieni pentru posesie de marijuana. Șapte ani mai târziu, în 1989, Frank Timiș, aflat în complicitate cu Viorel Borșa, un om care avea să-i devină tată vitreg mai târziu, i-a dat o mostră de 0,7 grame de heroină unui ofițer de poliție aflat sub acoperire. Timiș i-a spus ofițerului că ulterior îi va vinde alte 227 de grame însă și-a dat seama că potențialul cumpărător este un ofițer de poliție și a vrut să anuleze înțelegerea. A fost însă prea târziu, el fiind arestat. În timpul procesului, Timiș a mărturisit că nu a intenționat să-i vândă ofițerului heroina, ci a vrut să-i ia acestuia banii când ar fi venit cu suma necesară pentru cele 227 de grame. Timiș a primit doar o amendă de 10.000 de dolari australieni pentru această faptă. Mai apoi, în 1991, poliția a percheziționat casa lui Timiș în timp ce acesta nu se află acolo și a descoperit 14 grame de heroină ascunse în grădină. Poliția a stat la pândă, l-a așteptat pe român și, în momentul când acesta a intrat în casă, l-au controlat și au găsit alte trei grame de heroină ascunse în chiloți. Și de data aceasta, Timiș a reușit să-i convingă pe judecători că se va îndrepta și a scăpat cu o amendă de 17.000 de dolari. El a declarat Curții că, după condamnarea din 1989, a devenit dependent de heroină. La același dosar există o anexă în care un anume doctor Dan Cojocaru spune că, într-adevăr, Timiș a fost „dependent, dar că acum s-a reabilitat”.

### Un cv falsificat și o serie de eșecuri

Potrivit documentelor pe care le-am obținut de la colegii de la Jurnalul Național, Timiș a început a lucra în Australia ca șofer de camion pentru propria sa companie Timiș Transport, o companie ce avea doar un camion. Inițiativa sa s-a soldat cu un eșec. Astfel în 1986 Timiș și-a declarat falimentul, având de plătit creditorilor 15.806 dolari australieni. În acest context, Timiș ar fi trebuit să declare acest lucru în momentul când a listat compania Gabriel Resources, cea implicată în afacerea Roșia Montană, pe bursa din Toronto. Dar el nu a respectat însă această condiție. Mai

mult, și alte date din biografia sa și din activitatea sa comercială sunt prezentate eronat atât în CV-ul înaintat bursei, cât și într-un CV pe care Frank Timiș l-a înmânat reporterilor români anul trecut în Londra. În 1992, Timiș a devenit director în firma Morwest Holdings Pty Ltd, una dintre primele sale încercări în domeniul mineritului aurifer. După șase luni, timp în care Timiș împreună cu alți doi mineri australieni au săpat după aur într-o zonă numită Mosquito Creek, și această întreprindere s-a soldat cu un eșec. Între timp, Timiș a înființat alte firme între care: Riverdale Mining, Timiș Corporation și Carpathian Investments. Toate cele trei companii, unele în care Timiș a fost secondat de Ioana Timiș sau de sora sa Ioana Majdik, au fost lichidate de instituția care monitorizează toate firmele australiene, deoarece nu s-au aliniat standardelor ASIC. O soartă similară a avut compania Pneumatic Systems International Pty Ltd în care Timiș a devenit director în aprilie 1995. În CV-ul prezentat bursei din Toronto, Timiș a declarat că această companie valora 150 de milioane de dolari australieni. Timiș și-a dat demisia din această firmă în 2001 luând cu el 11,6% din acțiunile firmei pe care le-a plasat într-o firmă nou înființată, Regal Group Services, în paradisul fiscal al insulelor Virgine Britanice. Potrivit unui raport confidențial ce citează spusele unui fost director din firma Pneumatic, acțiunile luate cu el de Timiș valorau în 2003 cel mult 1.500 de dolari. Tot în acest context trebuie spus că am regăsit mai târziu firma Regal Group Services asociată în firma românească Global Mineral Resources alături de fiul unui fost senator al Partidului Democrat, Teodor Haucă, secretar al Comisiei Economice a Senatului în legislatura 1996-2000.

#### Escrocheria Roșia Montană

1995 a fost un an de grație pentru Vasile Frank Timiș. În acest an, după lunga serie de eșecuri australiene, Timiș a înființat Gabriel Resources NL Australia și a descoperit, în sfârșit, vana de aur în România, în curtea Regiei Autonome a Cuprului din Deva, județul Hunedoara. În toamna lui 1995, mai precis marți, 5 septembrie 1995, RAC Deva a publicat un anunț în pagina a opta a cotidianului Adevărul în care a anunțat că Regia este interesată în încheierea unui parteneriat cu o societate străină pentru „prelucrarea sterilelor cu conținut de metale prețioase din iazuri de decantare vechi în amestec cu minereu auro-argintifer la Roșia Montană și Gurabarza-Brad”. RAC Deva menționează în anunț că ofertele sunt așteptate timp de 30 de zile de la publicarea anunțului. Numai că Regia Autonomă a Cuprului semnase deja un contract cu Gabriel Resources NL pentru activitățile descrise în anunț, respectiv prelucrarea minereurilor aurifere în amestec cu steril, de la Roșia Montană și Brad, cu o zi înainte ca anunțul să fie publicat, adică pe 4 septembrie 1995. Potrivit arhivelor ASIC, în aprilie 1996, Gabriel Resources NL se află în dificultate din punct de vedere financiar, creditorii, între care și Național Australia Bank Ltd, îngheșuindu-se la ușa companiei.

În acel moment, contractul cu RAC Deva a fost redirectionat, într-o tranzacție de un dolar, către o nouă firmă Gabriel Resources Limited înregistrată în paradisul fiscal

Jersey, Channel Islands. Din această clipă a început șaga Roșia Montană-Gabriel Resources.